

На громадське обговорення винесено Проект нового Порядку присудження наукових ступенів

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від №

ПОРЯДОК присудження наукових ступенів

Загальні питання

1. Цей Порядок регулює встановлення вимог до рівня наукової кваліфікації осіб, які здобувають наукові ступені, присудження наукових ступенів доктора філософії і доктора наук спеціалізованими вченими радами вищих навчальних закладів (наукових установ) (далі – спеціалізовані вчені ради) та скасування рішень спеціалізованих вчених рад.

2. Наукові ступені доктора філософії і доктора наук присуджуються особам, які мають повну вищу освіту, глибокі фахові знання і значні досягнення в певній галузі науки.

3. Розгляд і розв'язання питань атестації наукових кадрів здійснюють спеціалізовані вчені ради та Національне агентство із забезпечення якості вищої освіти (далі – Національне агентство).

4. Документом, що засвідчує присудження наукового ступеня, є диплом доктора філософії і доктора наук за формою, затвердженою МОН.

Відомості про документи, що засвідчують присудження наукового ступеня, вносяться до Єдиної державної електронної бази з питань освіти у порядку, установленому законодавством України.

5. Розгляд дисертацій, що містять державну таємницю, здійснюється з урахуванням вимог Закону України «Про державну таємницю». Особливості розгляду дисертацій, що містять державну таємницю, визначаються рішенням МОН за поданням Національного агентства та за погодженням із СБУ.

Вимоги до рівня наукової кваліфікації осіб, які здобувають наукові ступені

6. Науковий ступінь доктора філософії відповідає восьмому кваліфікаційному рівню Національної рамки кваліфікацій і передбачає здобуття особою теоретичних знань, умінь, навичок та інших компетентностей, достатніх для продукування нових ідей, розв'язання комплексних проблем у галузі професійної та/або дослідницько-інноваційної діяльності, оволодіння методологією наукової та педагогічної діяльності, а також проведення власного наукового дослідження, результати якого мають наукову новизну, теоретичне та практичне значення.

Науковий ступінь доктора філософії здобувається на третьому рівні вищої освіти на основі ступеня магістра.

7. Науковий ступінь доктора наук відповідає дев'ятому кваліфікаційному рівню Національної рамки кваліфікацій і передбачає набуття найвищих компетентностей з розроблення і впровадження методології та методики дослідницької роботи, створення нових системоутворювальних знань та/або прогресивних технологій, розв'язання важливої наукової або прикладної проблеми, яка має загальнонаціональне або світове значення.

Науковий ступінь доктора наук здобувається особою на науковому рівні вищої освіти на основі ступеня доктора філософії за умови проведення оригінальних досліджень, отримання наукових результатів, які забезпечують розв'язання важливої теоретичної або прикладної проблеми, мають загальнонаціональне або світове значення та опубліковані в наукових виданнях.

8. Наукові досягнення на здобуття наукового ступеня подаються у вигляді дисертації (спеціально підготовленої кваліфікаційної наукової праці на правах рукопису) або опублікованої монографії, або наукової доповіді за сукупністю статей (далі – дисертація).

Підготовлена до захисту дисертація, виконана особисто здобувачем, повинна містити висунуті здобувачем науково обґрунтовані теоретичні або експериментальні результати, наукові положення, а також характеризуватися єдністю змісту і свідчити про особистий внесок здобувача в науку.

До дисертації, що містить науково-прикладні результати, повинні додаватися документи, що підтверджують практичне використання отриманих здобувачем результатів – упровадження у виробництво, достатню дослідно-виробничу перевірку, отримання нових кількісних і якісних показників, суттєві переваги запропонованих технологій, зразків продукції, матеріалів тощо, а до дисертації, що містить теоретичні наукові результати, – рекомендації щодо їх використання.

Дисертація виконується з галузі знань та за спеціальністю відповідно до переліку, затвердженого Кабінетом Міністрів України.

Теми дисертацій затверджуються вченими (науковими, науково-технічними, технічними) радами для кожного здобувача окремо з одночасним призначенням наукового керівника в разі підготовки дисертації на здобуття наукового ступеня доктора філософії чи наукового консультанта в разі підготовки дисертації на здобуття наукового ступеня доктора наук.

9. Дисертація на здобуття наукового ступеня доктора філософії повинна мати обсяг основного тексту не більше як дев'ять авторських аркушів, оформлених відповідно до вимог, установлених МОН за поданням Національного агентства.

Дисертація на здобуття наукового ступеня доктора філософії:

повинна містити нові науково обґрунтовані результати проведених здобувачем досліджень, які розв'язують конкретне наукове завдання, що має істотне значення для певної галузі знань;

подається до захисту лише за однією спеціальністю.

Науковий ступінь доктора філософії з галузі знань медичного та ветеринарного спрямування може бути присуджений здобувачу, який має відповідно вищу медичну та ветеринарну освіту, що відповідає другому (магістерському) рівню вищої освіти.

10. Дисертація на здобуття наукового ступеня доктора наук повинна мати обсяг основного тексту не більше як 17 авторських аркушів, оформлених відповідно до вимог, установлених МОН за поданням Національного агентства.

Дисертація на здобуття наукового ступеня доктора наук:

може бути подана до захисту у вигляді рукопису, опублікованої монографії або наукової доповіді за сукупністю статей;

повинна містити нові наукові положення та науково обґрунтовані результати у певній галузі знань, що розв'язують важливу наукову або науково-прикладну проблему і щодо яких здобувач є суб'єктом авторського права;

може бути подана до захисту за однією або двома спеціальностями однієї і повинна відповідати за кожною спеціальністю вимогам, зазначеним в абзаці четвертому цього пункту.

Інформація про отримані здобувачем наукового ступеня доктора наук результати в дисертації, яку він захистив на здобуття наукового ступеня доктора філософії (кандидата наук), може бути наведена лише в оглядовій частині його дисертації на здобуття наукового ступеня доктора наук.

Дисертація на здобуття наукового ступеня доктора наук може бути подана до спеціалізованої вченої ради для проведення захисту не раніше ніж через п'ять років після здобуття особою наукового ступеня доктора філософії.

Допускається за погодженням з Національним агентством подання до спеціалізованої вченої ради дисертації на здобуття наукового ступеня доктора наук раніше п'ятирічного строку після здобуття наукового ступеня доктора філософії (кандидата наук) у разі вагомого особистого внеску здобувача у забезпечення розвитку відповідної галузі знань. Підтвердженням вагомого особистого внеску здобувача в забезпечення розвитку галузі знань, з якої підготовлено дисертацію, може бути:

наявність патенту на винахід або диплома на наукове відкриття;

висновок вищого навчального закладу (наукової установи), що є провідними з напрямку, з якого підготовлено дисертацію;

відзначення державними нагородами (преміями) України або інших держав.

Науковий ступінь доктора наук з галузі знань медичного та ветеринарного спрямування може бути присуджений здобувачу, який має науковий ступінь доктора філософії (кандидата наук) із зазначених галузей знань відповідно.

11. Опублікована монографія, що подається на здобуття наукового ступеня доктора філософії та доктора наук, повинна:

бути надрукованою без співавторів;

містити узагальнені результати наукових досліджень автора, опубліковані раніше в наукових фахових виданнях України або інших держав, у кількості відповідно до пункту 14 цього Порядку;

мати обсяг основного тексту відповідно до пункту 9 цього Порядку;

містити відомості про рецензентів – не менше ніж двох докторів наук, фахівців за профілем дисертації;

містити інформацію про рекомендацію до друку вченої ради вищого навчального закладу або наукової установи;

випускатися накладом не менше як 100 примірників;

мати міжнародний стандартний номер книги ISBN;

надсилатися до фондів таких бібліотек України:

Національна бібліотека України імені В. І. Вернадського НАН України

(03039, Київ, проспект 40-річчя Жовтня, 3);

Національна парламентська бібліотека України

(01001, Київ, вул. М. Грушевського, 1);

Державна наукова установа «Книжкова палата України імені Івана Федорова»

(02660, Київ, проспект Ю. Гагаріна, 27);

Львівська національна наукова бібліотека України імені В. Стефаника

(79000, Львів, вул. В. Стефаника, 2);

Державний заклад «Одеська національна ордена Дружби народів наукова бібліотека імені М. Горького»

(65023, Одеса, вул. Л. Пастера, 13);

Державний заклад «Харківська державна наукова бібліотека ім. В. Г. Короленка»

(61003, Харків, провулок В. Г. Короленка, 18);

бути оформленою з дотриманням вимог національних стандартів України.

12. Наукова доповідь за сукупністю статей, що подається на здобуття наукового ступеня доктора наук, повинна:

бути підготовленою без співавторів;

містити узагальнені результати наукових досліджень автора, опубліковані раніше в наукових фахових виданнях України або інших держав, у кількості відповідно до пункту 14 цього Порядку;

мати обсяг основного тексту, що складає дві третини обсягу основного тексту дисертації відповідно пункту 9 цього Порядку.

13. До опублікованих праць, які відображають основні наукові результати дисертації, з відповідної галузі знань належать:

монографії;

посібники (для дисертацій з галузі знань педагогічного спрямування);

статті в наукових, зокрема електронних, вітчизняних і міжнародних рецензованих фахових виданнях з напрямку, з якого підготовлено дисертацію.

Перелік наукових вітчизняних і міжнародних рецензованих фахових видань затверджується в установленому МОН порядку.

Апробація матеріалів дисертації на наукових конференціях, конгресах, симпозіумах, семінарах, школах тощо обов'язкова.

До опублікованих праць, які додатково відображають наукові результати дисертації, належать дипломи на відкриття; патенти і авторські свідоцтва на винаходи, державні стандарти, промислові зразки, алгоритми та програми, що пройшли експертизу на новизну; рукописи праць, депонованих в установах державної системи науково-технічної інформації та анотованих у наукових журналах; брошури, препринти; технологічні частини проектів на будівництво, розширення, реконструкцію та технічне переоснащення підприємств; інформаційні карти на нові матеріали, що внесені до державного банку даних; друковані тези, доповіді та інші матеріали наукових конференцій, конгресів, симпозіумів, семінарів, шкіл тощо.

Повноту викладу матеріалів дисертації в опублікованих працях здобувача визначає спеціалізована вчена рада.

14. За темою дисертації на здобуття наукового ступеня доктора наук необхідна наявність 15 наукових публікацій, з яких:

не менше ніж п'ять публікацій у наукових виданнях інших держав з напрямку, з якого підготовлено дисертацію, зокрема статті, опубліковані в матеріалах до наукових конференцій, конгресів, симпозіумів, семінарів, проведених в інших державах. До таких публікацій можуть прирівнюватися публікації у наукових фахових виданнях України, які включені до міжнародних наукометричних баз, рекомендованих Національним агентством;

не більше п'яти публікацій в електронних наукових фахових виданнях;

з галузей знань природничого і технічного спрямування замість трьох статей можуть бути долучені три патенти на винахід (авторські свідоцтва про винахід), які пройшли кваліфікаційну експертизу і безпосередньо стосуються наукових результатів дисертації (за наявності);

не більше трьох монографій, зокрема колективних, крім опублікованої монографії, що подається на здобуття наукового ступеня доктора наук (доктора філософії), та монографії, опублікованої відповідно до вимог пункту 16 цього Порядку;

не більше ніж три посібники (для дисертацій з галузі знань педагогічного спрямування);

статті у наукових вітчизняних і міжнародних рецензованих фахових виданнях, включених до переліку наукових фахових видань.

15. За темою дисертації на здобуття наукового ступеня доктора філософії необхідна наявність не менше як трьох наукових публікацій, з яких:

не менше ніж однієї статті у наукових виданнях інших держав з напрямку, з якого підготовлено дисертацію. До такої публікації може прирівнюватися публікація у наукових

фахових виданнях України, які включені до міжнародних наукометричних баз, рекомендованих Національним агентством;

одна стаття може бути опублікована в електронному науковому фаховому виданні;

з галузей знань природничого і технічного спрямування замість однієї статті може бути долучений один патент на винахід (авторське свідоцтво про винахід), який пройшов кваліфікаційну експертизу і безпосередньо стосується наукових результатів дисертації (за наявності);

не більше ніж один посібник (для дисертацій з галузі знань педагогічного спрямування); замість однієї статті може бути долучена монографія, зокрема колективна;

статті у наукових вітчизняних і міжнародних рецензованих фахових виданнях, включених до переліку наукових фахових видань.

16. Для галузей знань суспільного і гуманітарного спрямування для здобувачів наукового ступеня доктора наук необхідна наявність опублікованої без співавторів монографії обсягом не менше як 10 авторських аркушів, яка містить власні результати наукових досліджень здобувача і відповідає вимогам до опублікованої монографії, що подається на здобуття наукового ступеня доктора наук відповідно до пункту 11 цього Порядку.

17. За темою дисертації зараховуються публікації:

з наведенням обґрунтування отриманих наукових результатів відповідно до мети статті (поставленого завдання) та висновків;

у наукових періодичних виданнях України до травня 1997 року за умови повноти викладу матеріалів дисертації;

у наукових фахових виданнях, які на дату їх публікації були внесені до переліку наукових фахових видань, затвердженого в установленому законодавством порядку;

у наукових періодичних виданнях інших держав з напряду, з якого підготовлено дисертацію, за умови повноти викладу матеріалів дисертації;

у кількості не більше ніж одна стаття в одному випуску (номері) наукового фахового видання.

За темою дисертації не зараховуються публікації, у яких повторюються наукові результати, опубліковані раніше в інших наукових публікаціях, що ввійшли до мінімальної кількості публікацій за темою дисертації.

18. Дисертація на здобуття наукового ступеня доктора наук у вигляді опублікованої монографії супроводжується окремим авторефератом обсягом 1,3-1,9 авторського аркуша, який подається державною мовою. Вимоги до оформлення автореферату встановлює спеціалізована вчена рада.

19. Якщо в дисертації використано ідеї або розробки, що належать співавторам, разом з якими опубліковані наукові праці, здобувач повинен відзначити цей факт у дисертації з обов'язковим зазначенням конкретного особистого внеску в такі праці або розробки.

Виявлення в дисертації академічного плагіату є підставою для:

відмови у присудженні наукового ступеня;

зняття дисертації з розгляду незалежно від стадії проходження.

Якщо обсяг академічного плагіату в дисертації є значним, то спеціалізована вчена рада може прийняти рішення про відмову в присудженні наукового ступеня або зняття дисертації з розгляду без права її повторного захисту.

Присудження наукових ступенів спеціалізованими вченими радами

20. Наукові ступені доктора філософії і доктора наук присуджують спеціалізовані вчені ради за результатами публічного захисту дисертацій.

Ступінь доктора філософії присуджується спеціалізованою вченою радою вищого навчального закладу (наукової установи) в результаті успішного виконання здобувачем вищої

освіти відповідної освітньо-наукової програми та публічного захисту дисертації в спеціалізованій вченій раді.

Науковий ступінь доктора наук присуджується спеціалізованою вченою радою вищого навчального закладу (наукової установи) за результатами публічного захисту наукових досягнень у вигляді дисертації або опублікованої монографії, або наукової доповіді за сукупністю статей, опублікованих у вітчизняних і міжнародних рецензованих фахових виданнях, перелік яких затверджує МОН.

21. Спеціалізовані вчені ради з правом присудження наукових ступенів доктора філософії, доктора наук утворюються у вищих навчальних закладах, науково-дослідних, науково-технічних установах, що проводять фундаментальні та/або прикладні наукові дослідження, за клопотанням центральних органів виконавчої влади, у сфері управління яких є вищі навчальні заклади та наукові установи, Національної академії наук та національних галузевих академій наук шляхом акредитації Національним агентством з урахуванням вимог законодавства України.

Порядок акредитації спеціалізованих вчених рад за поданням Національного агентства затверджує МОН.

Спеціалізована вчена рада несе відповідальність за обґрунтованість прийнятих нею рішень і забезпечує високий рівень вимогливості під час розгляду дисертацій та проведення їх захисту.

У разі порушення спеціалізованою вченою радою вимог нормативно-правових актів з питань присудження наукових ступенів доктора філософії або доктора наук Національне агентство вживає відповідних заходів.

22. Головою ради призначається доктор наук зі спеціальності відповідно до профілю ради, що є штатним працівником вищого навчального закладу (наукової установи), у якій акредитовано раду.

Доктор наук може призначатися головою лише однієї спеціалізованої вченої ради в разі, коли у вищому навчальному закладі (науковій установі) акредитовано кілька рад.

Керівники вищих навчальних закладів (наукових установ), у яких акредитовані ради, забезпечують їх ефективне функціонування.

Персональну відповідальність за дотримання спеціалізованими вченими радами вимог нормативно-правових актів з питань атестації наукових кадрів вищої кваліфікації, науковий рівень захищених у радах дисертацій несуть керівники рад.

23. Вищі навчальні заклади (наукові установи) створюють належні умови для роботи спеціалізованих вчених рад.

Оплата видатків, пов'язаних з підготовкою та проведенням захисту дисертацій, здійснюється відповідно до законодавства.

Кошти на оплату праці офіційних опонентів, їх відрядження можуть надаватися:

за місцем захисту дисертації;

за місцем роботи здобувача;

за місцем прикріплення здобувача для підготовки дисертації.

Розмір оплати праці офіційних опонентів (у гривнях) за підготовку відгуку про дисертацію на здобуття наукового ступеня:

доктора філософії – 126;

доктора наук – 208.

Ставки погодинної оплати праці офіційного опонента (у гривнях) за участь у захисті дисертації на здобуття наукового ступеня:

доктора філософії – 44,31;

доктора наук – 55,47.

Норми оплачуваного часу участі офіційного опонента в захисті дисертацій на здобуття наукових ступенів доктора філософії і доктора наук становлять 1 годину та 2 години відповідно.

Розмір оплати праці офіційних опонентів змінюється відповідно до змін, внесених до постанови Кабінету Міністрів України від 30 серпня 2002 року № 1298 «Про оплату праці працівників на основі Єдиної тарифної сітки розрядів і коефіцієнтів з оплати праці працівників установ, закладів та організацій окремих галузей бюджетної сфери».

24. Здобувачі наукового ступеня доктора філософії та наукового ступеня доктора наук захищають дисертації, як правило, у постійно діючій спеціалізованій вченій раді з відповідної спеціальності, яка функціонує у вищому навчальному закладі (науковій установі), де здійснювалася підготовка.

Вчена рада вищого навчального закладу (наукової установи) має право подати до Національного агентства документи для акредитації спеціалізованої вченої ради для проведення разового захисту, або звернутися з відповідним клопотанням до іншого вищого навчального закладу (наукової установи), де функціонує постійно діюча спеціалізована вчена рада з відповідної спеціальності.

У разі відсутності в Україні постійно діючих спеціалізованих вчених рад з правом проведення захисту дисертацій на здобуття наукового ступеня доктора наук з відповідної спеціальності Національне агентство акредитує спеціалізовану вчену раду на інших умовах.

25. Здобувач наукового ступеня допускається до захисту дисертації після повного виконання відповідної освітньо-наукової або наукової програми вищого навчального закладу або наукової установи, зокрема й освітньо-наукової програми, узгодженої між вищим навчальним закладом і науковою установою, за певною спеціальністю, проведення власного наукового дослідження та опублікування наукових результатів дисертації.

Здобувач наукового ступеня може виконати відповідну освітньо-наукову програму в рамках реалізації права на академічну мобільність на підставі міжнародних договорів про співробітництво в галузі освіти та науки, міжнародних програм та проектів, договорів про співробітництво між вітчизняними та іноземними вищими навчальними закладами (науковими установами) та їхніми основними структурними підрозділами.

26. Спеціалізована вчена рада має право приймати до розгляду дисертацію не раніше ніж через місяць із дня розсилання виготовлювачем обов'язкових примірників видань, у яких опубліковано праці здобувача, що відображають основні результати дисертації.

Здобувач наукового ступеня подає до спеціалізованої вченої ради такі документи:

1) заява на ім'я голови спеціалізованої вченої ради про прийняття дисертації до розгляду, у якій необхідно зазначити, чи вперше захищається ця дисертація;

2) ксерокопія першої сторінки паспорта здобувача;

3) копія диплома магістра (спеціаліста).

У разі якщо документ про вищу освіту виданий навчальним закладом іноземної держави, то додатково подаються переклад документа українською мовою, засвідчений нотаріально, та копія документа про визнання іноземного документа про освіту.

Копія свідоцтва про зміну імені (у разі зміни здобувачем імені).

4) витяг з наказу про зарахування до аспірантури (докторантури), засвідчений в установленому порядку, у разі якщо здобувач наукового ступеня навчався в аспірантурі (докторантурі).

5) копія диплома про науковий ступінь доктора філософії (кандидата наук) (для здобувачів наукового ступеня доктора наук).

У разі якщо документ про науковий ступінь виданий уповноваженим органом іноземної держави, з якою підписана міжнародна угода про взаємовизнання документів про наукові ступені, і легалізований, якщо інше не передбачено міжнародними угодами та конвенціями, то додатково подають переклад документа українською мовою, нотаріально засвідчений (для

іноземців) та засвідчену в установленому порядку копію рішення про визнання іноземного документа про науковий ступінь, виданого відповідно до законодавства;

б) відгук наукового керівника (наукового консультанта) з оцінкою здобувача та його роботи в процесі підготовки дисертації, засвідчений підписом наукового керівника (наукового консультанта).

Оригінали документів, копії яких подаються до спеціалізованої вченої ради відповідно до цього переліку, пред'являються в спеціалізовану вчену раду і після прийняття заяви повертаються здобувачеві.

До документів додаються:

дисертація, оформлена згідно зі встановленими вимогами, у двох примірниках, переплетених і підписаних автором, для передавання на зберігання до Національної бібліотеки України ім. В. І. Вернадського НАН України та до бібліотеки вищого навчального закладу або наукової установи, у якій акредитовано спеціалізовану вчену раду;

дисертація в електронному вигляді для розміщення на веб-сайті вищого навчального закладу або наукової установи, спеціалізована вчена рада якого прийняла дисертацію до захисту, та для відправки офіційним опонентам;

автореферат опублікованої монографії в електронному вигляді;

оригінали (копії) наукових публікацій за темою дисертації. У разі подання копій наукових публікацій на них повинні бути зазначені точні і повні вихідні дані відповідних видань. Копії наукових публікацій подаються на паперовому носії та засвідчуються в установленому порядку;

анотація (автореферат) захищеної здобувачем дисертації на здобуття наукового ступеня доктора філософії (кандидата наук) (для здобувачів наукового ступеня доктора наук);

примірник захищеної здобувачем дисертації на здобуття наукового ступеня доктора філософії (кандидата наук) (для здобувачів наукового ступеня доктора наук).

При оформленні документів іноземця його повне ім'я та прізвище наводяться в тому порядку, у якому вони записані в паспортному документі.

27. Спеціалізована вчена рада має право звертатися до вищого навчального закладу (наукової установи), у якій виконувалася дисертація, для отримання додаткових матеріалів, необхідних для повного, всебічного й об'єктивного проведення атестації здобувача наукового ступеня та прийняття обґрунтованого рішення.

28. Спеціалізована вчена рада проводить попередній розгляд дисертації. Для цього доручається комісії (не менше як три особи) із членів спеціалізованої вченої ради ради (фахівцям за профілем дисертації) подати висновок про науковий рівень дисертації, відсутність (наявність) академічного плагіату, відповідність дисертації профілю ради, про кількість і обсяг публікацій та про повноту опублікованих матеріалів дисертації, а також пропозиції щодо призначення офіційних опонентів, зокрема іноземних фахівців з відповідної спеціальності.

Розглядаючи дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора наук, комісія спеціалізованої вченої ради визначає, якою мірою в ній використані матеріали і висновки дисертації здобувача, захищеної ним на здобуття наукового ступеня доктора філософії (кандидата наук).

Комісія може залучати до підготовки проекту висновку фахівців кафедр, лабораторій та інших структурних підрозділів даного вищого навчального закладу (наукової установи) або інших вищих навчальних закладів (наукових установ). Комісія визначає фахові семінари для апробації дисертації.

Попередній розгляд у спеціалізованій вченій раді не повинен тривати понад два місяці для дисертації на здобуття наукового ступеня доктора філософії та понад три місяці для дисертації на здобуття наукового ступеня доктора наук з дня утворення комісії спеціалізованої вченої ради з попереднього розгляду.

29. У разі позитивного висновку комісії спеціалізована вчена рада ухвалює рішення про прийняття дисертації до захисту.

Рішення спеціалізованої вченої ради про прийняття дисертації до захисту вважається позитивним, якщо за нього в результаті відкритого голосування висловились більше як половина присутніх на засіданні членів спеціалізованої вченої ради.

Забороняється усувати недоліки, виявлені в дисертації спеціалізованою вченою радою після прийняття її до захисту.

30. У разі негативного висновку комісії спеціалізована вчена рада не приймає дисертацію до захисту, видає здобувачеві наукового ступеня витяг з протоколу засідання спеціалізованої вченої ради з мотивуванням відмови в прийнятті дисертації до захисту та повертає йому:

відгук наукового керівника (наукового консультанта);

переклад українською мовою іноземного документа про вищу освіту (науковий ступінь);

оригінали наукових публікацій за темою дисертації;

примірник захищеної здобувачем дисертації на здобуття наукового ступеня доктора філософії (кандидата наук) (для здобувачів наукового ступеня доктора наук);

примірники дисертації, за винятком одного, який вилучається з фонду бібліотеки наукової установи, вищого навчального закладу, де відбувався захист, та залишається в спеціалізованій вченій раді.

За бажанням здобувача рада повинна прийняти до захисту дисертацію, якщо вона відповідає профілю ради.

31. Спеціалізована вчена рада, приймаючи дисертацію до захисту, та з метою забезпечення незалежності експертизи для захисту дисертації призначає офіційних опонентів з-поміж компетентних учених зі спеціальності, за якою подано дисертацію.

Для розгляду дисертації на здобуття наукового ступеня доктора наук призначаються три офіційних опоненти – доктори наук, причому тільки один з них може бути членом спеціалізованої вченої ради, де проводитиметься захист, чи штатним працівником вищого навчального закладу (наукової установи), у якій акредитовано спеціалізовану вчену раду.

Для розгляду дисертації на здобуття наукового ступеня доктора філософії призначаються два офіційних опоненти, з яких один – доктор наук, а другий – доктор наук або доктор філософії (кандидат наук), причому тільки один з них може бути членом спеціалізованої вченої ради, де проводитиметься захист, чи співробітником вищого навчального закладу (наукової установи), у якій акредитовано спеціалізовану вчену раду.

Офіційними опонентами не можуть бути:

голови, заступники голів і вчені секретарі спеціалізованих вчених рад, у яких проводитиметься захист;

наукові керівники (наукові консультанти);

співавтори опублікованих праць здобувача;

керівники вищих навчальних закладів (наукових установ) та їх заступники за основним місцем роботи здобувача або за місцем виконання дисертації, або за місцем її захисту;

співробітники кафедр, лабораторій, секторів, відділів, де виконувалася дисертація, де працює здобувач або де проводилися науково-дослідні роботи, щодо яких здобувач є замовником або виконавцем (співвиконавцем);

члени Національного агентства.

Офіційні опоненти та науковий керівник (науковий консультант) не можуть бути співробітниками однієї і тієї самої організації.

Протягом року особа може бути призначена офіційним опонентом для захисту не більш як п'яти дисертацій.

32. Офіційний опонент на основі вивчення дисертації та праць, опублікованих за темою дисертації, подає спеціалізованій вченій раді відгук, у якому визначаються ступінь актуальності обраної теми, обґрунтованості наукових положень, висновків і рекомендацій, сформульованих

у дисертації, їх достовірність і новизна, повнота їх викладу в опублікованих працях. У разі коли відгук не відповідає цим вимогам, спеціалізована вчена рада повертає його офіційному опонентові для доопрацювання або замінює офіційного опонента. Офіційний опонент відповідає за об'єктивність і якість підготовленого ним відгуку.

Копії письмових відгуків офіційних опонентів спеціалізована вчена рада видає здобувачеві не пізніше ніж за 10 календарних днів до захисту дисертації.

33. Про прийняття дисертації до захисту і призначення офіційних опонентів спеціалізована вчена рада надсилає повідомлення до Національного агентства для розміщення на його офіційному веб-сайті.

34. Для ознайомлення наукової громадськості з доробком здобувача:

1) один примірник дисертації не пізніше ніж за місяць до захисту передається до бібліотеки того вищого навчального закладу (наукової установи), спеціалізованою вченою радою якого прийнято дисертацію до захисту. Після набрання чинності наказом вищого навчального закладу або наукової установи про видачу диплома доктора філософії (доктора наук) його реквізити проставляються на титульній сторінці дисертації;

2) на офіційному веб-сайті вищого навчального закладу (наукової установи), спеціалізована вчена рада якого прийняла дисертацію до захисту, у розділі, у якому міститься інформація про роботу спеціалізованої вченої ради, розміщуються в режимі читання:

примірник дисертації або наукової доповіді за сукупністю статей в електронному вигляді, крім дисертації або наукової доповіді за сукупністю статей, що містить державну таємницю або інформацію для службового користування, не пізніше ніж за місяць до дати захисту дисертації;

відгуки офіційних опонентів в електронному вигляді, крім відгуків на дисертацію або опубліковану монографію, або наукову доповідь за сукупністю статей, що містить державну таємницю або інформацію для службового користування, не пізніше ніж за 10 календарних днів до дати захисту дисертації.

Розміщені відповідно до підпункту 2 цього пункту матеріали зберігаються у відкритому доступі на офіційному веб-сайті вищого навчального закладу (наукової установи) протягом трьох місяців з дати видачі диплома доктора філософії або доктора наук.

Забезпечення дотримання вимог, передбачених цим пунктом, покладається на голів спеціалізованих вчених рад.

35. Прилюдний захист дисертації проводиться на засіданні спеціалізованої вченої ради, яке вважається правомочним у разі, коли в його проведенні взяло участь не менше як дві третини складу, а також не менше як чотири доктори наук з кожної спеціальності дисертації на здобуття наукового ступеня доктора наук і не менше як три доктори наук зі спеціальності дисертації на здобуття наукового ступеня доктора філософії.

За бажанням здобувача спеціалізована вчена рада зобов'язана призначити захист дисертації і за наявності негативних відгуків. Якщо наявні два негативні відгуки від офіційних опонентів, то захист дисертації не проводиться і рада ухвалює рішення про зняття її з розгляду.

У цьому разі спеціалізована вчена рада повертає здобувачеві наукового ступеня матеріали відповідно до пункту 30 цього Порядку.

36. Спеціалізована вчена рада проводить не більше як 24 захисти дисертацій на рік. У разі потреби засідання спеціалізованої вченої ради для проведення захисту дисертацій можуть проводитися сесійно. На одному засіданні може проводитися захист не більше двох дисертацій, з яких тільки одна може бути дисертацією на здобуття наукового ступеня доктора наук.

Засідання записується на фонограму, яка зберігається в раді протягом десяти років.

37. Засідання спеціалізованої вченої ради для захисту дисертації проводиться під керівництвом голови ради, а за його відсутності – заступника голови ради.

Голова (заступник голови) спеціалізованої вченої ради не може бути головуючим на засіданні, якщо проводиться захист дисертації, щодо якої він є науковим керівником чи науковим консультантом. У такому разі головуючим на засіданні обирається член спеціалізованої вченої ради – штатний співробітник вищого навчального закладу (наукової установи), в якій акредитована спеціалізована вчена рада, про що обов'язково робиться запис у протоколі засідання спеціалізованої вченої ради.

Ректорам і проректорам вищих навчальних закладів, керівникам наукових установ та їх заступникам не дозволяється захищати дисертації в спеціалізованих вчених радах, акредитованих за місцем основної роботи зазначених осіб.

Близькі особи керівників спеціалізованої вченої ради та вищого навчального закладу (наукової установи), у якій акредитована спеціалізована вчена рада, свої дисертації подають на розгляд спеціалізованих вчених рад інших вищих навчальних закладів (наукових установ).

38. Учений секретар спеціалізованої вченої ради не може виконувати свої обов'язки на засіданні, на якому розглядається дисертація здобувача, щодо якої він є науковим керівником (науковим консультантом).

У такому разі, а також на час відсутності вченого секретаря, виконання його обов'язків покладається на одного із членів спеціалізованої вченої ради – штатного працівника вищого навчального закладу (наукової установи). Призначення оформлюється наказом керівника вищого навчального закладу (наукової установи), у якій акредитована спеціалізована вчена рада. У наказі зазначається строк повноважень (до трьох місяців) виконувача обов'язків вченого секретаря.

39. Якщо у рамках співробітництва між вітчизняним та іноземним вищими навчальними закладами (науковими установами) підписана угода про подвійну підготовку здобувача наукового ступеня доктора філософії з призначенням двох наукових керівників, які є представниками вітчизняного та іноземного вищих навчальних закладів (наукових установ), і проведенням наукових досліджень з метою підготовки дисертації на базі вітчизняного та іноземного вищих навчальних закладів (наукових установ), то проводиться спільне засідання спеціалізованої вченої ради на базі одного із цих закладів (установ). Склад такої спеціалізованої вченої ради формується з представників вітчизняного та іноземного вищих навчальних закладів (наукових установ) і затверджується відповідно до законодавства держави, у закладі (установі) якої проводитиметься захист дисертації.

40. Робота спеціалізованої вченої ради має відкритий характер. Про її засідання інформується наукова громадськість. Обмеження щодо присутності на захисті дисертації будь-яких осіб не допускаються.

Здобувач наукового ступеня має право ознайомитися з усіма матеріалами спеціалізованої вченої ради щодо захисту його дисертації, а також одержати кваліфіковану допомогу від голови спеціалізованої вченої ради, його заступника, вченого секретаря спеціалізованої вченої ради з усіх питань, пов'язаних із захистом дисертації.

41. Захист дисертації повинен мати характер наукової дискусії, у якій зобов'язані взяти участь більше як половини присутніх на засіданні членів спеціалізованої вченої ради – доктори наук з кожної спеціальності, за якою виконано дисертацію.

Офіційні опоненти зобов'язані бути присутні на засіданні спеціалізованої вченої ради під час захисту дисертації. Якщо з поважної причини відсутній один з офіційних опонентів, то захист дисертації може проводитися за наявності позитивного відгуку відсутнього опонента. У такому разі на засіданні спеціалізованої вченої ради оголошується відгук відсутнього офіційного опонента і заслуховується виступ офіційного опонента, призначеного додатково керівництвом спеціалізованої вченої ради не пізніше ніж за три календарних дні до засідання.

Захист дисертації не проводиться, якщо таке призначення відбулося пізніше від встановленого строку.

Здобувач наукового ступеня може ознайомитися з копією письмового відгуку призначеного додатково офіційного опонента за день до захисту або перед захистом дисертації.

Захист дисертації не може проводитися в разі відсутності двох офіційних опонентів або офіційного опонента, який подав негативний відгук про дисертацію.

42. Засідання спеціалізованої вченої ради для захисту дисертації проводиться державною мовою за такою процедурою:

до відкриття засідання члени ради мають бути ознайомлені з проектом висновку щодо дисертації, підготовленим комісією ради;

головуючий за даними реєстраційної картки присутності членів спеціалізованої вченої ради (додаток ?) інформує членів ради про правоможність зібрання і за наявності кворуму відкриває засідання;

головуючий інформує членів спеціалізованої вченої ради про погоджену зі здобувачем наукового ступеня мову захисту дисертації;

оголошуються порядок денний, назва дисертації, відомості про офіційних опонентів;

учений секретар доповідає про подані здобувачем наукового ступеня документи та про їх відповідність вимогам, установленим законодавством;

здобувач наукового ступеня викладає основні положення дисертації та відповідає на запитання, подані усно чи письмово;

виступ наукового керівника (наукового консультанта);

учений секретар оголошує відгуки на дисертацію про її наукову і практичну цінність;

здобувач наукового ступеня відповідає на зауваження, які містяться у відгуках;

виступ офіційних опонентів;

після виступу кожного опонента здобувачеві наукового ступеня надають слово для відповіді;

після кожного виступу здобувача наукового ступеня для відповіді на зауваження офіційних опонентів головуючий пересвідчується, чи задоволений опонент цією відповіддю;

прилюдне обговорення дисертації, у якому мають право взяти участь усі присутні на засіданні; члени спеціалізованої вченої ради – доктори наук зі спеціальності, за якою підготовлена дисертація, повинні під час засідання обов'язково встановити здобуття здобувачем наукового ступеня теоретичних знань, умінь, навичок та інших компетентностей, достатніх для розв'язання наукової проблеми або розв'язання конкретного наукового завдання, оволодіння й упровадження методології та методики дослідницької роботи, особистий внесок здобувача наукового ступеня в розвиток відповідної галузі знань та його обізнаність з результатами наукових досліджень інших учених із зазначених у дисертації наукових проблем чи наукових завдань порівняно з результатами наукових досліджень здобувача;

прикінцеве слово здобувача наукового ступеня;

вибори лічильної комісії для проведення таємного голосування відповідно до пункту 43 цього Порядку;

таємне голосування членів ради щодо присудження здобувачеві наукового ступеня відповідно до пунктів 45, 46 цього Порядку;

оголошення результатів таємного голосування (рішення вважається позитивним, якщо за нього проголосували не менше як три чверті від кількості присутніх на засіданні членів ради);

затвердження протоколу лічильної комісії простою більшістю голосів членів спеціалізованої вченої ради, присутніх на засіданні. Підставою для незатвердження протоколу лічильної комісії може бути лише виявлене порушення процедури голосування. У разі незатвердження протоколу лічильної комісії спеціалізованої вченої рада проводить повторне голосування;

обговорення проекту, внесення змін до його редакції та прийняття висновку спеціалізованої вченої ради;

головуючий оголошує рішення ради щодо присудження здобувачу наукового ступеня з відповідної галузі знань та за відповідною спеціальністю.

43. У висновку спеціалізованої вченої ради повинні бути викладені найсуттєвіші наукові результати, які одержав здобувач наукового ступеня особисто, оцінка (позитивна, негативна) їх достовірності та новизни, значення для теорії та практики і рекомендації щодо використання, відсутність (наявність) академічного плагіату, здобуття здобувачем наукового ступеня теоретичних знань та інших компетентностей, достатніх (недостатніх) для розв'язання наукової проблеми або вирішення конкретного наукового завдання.

Висновок спеціалізованої вченої ради приймається шляхом відкритого голосування простою більшістю голосів присутніх на засіданні членів спеціалізованої вченої ради.

На цьому захист дисертації вважається закінченим.

44. Лічильна комісія (не менше як три особи) обирається відкритим голосуванням більшістю від кількості присутніх на засіданні членів спеціалізованої вченої ради.

45. Після завершального слова здобувача наукового ступеня лічильна комісія видає членам спеціалізованої вченої ради під розпис заготовлені бюлетені для таємного голосування (додаток !).

Члени спеціалізованої вченої ради, які запізналися на початок захисту дисертації або залишили засідання до його закінчення, у визначенні кворуму і в таємному голосуванні участі не беруть, що забезпечується головою на засіданні спеціалізованої вченої ради.

Здобувач наукового ступеня, який захищає дисертацію в спеціалізованій вченій раді, членом якої він є, участі в голосуванні не бере і до списку членів спеціалізованої вченої ради на цьому засіданні не вноситься.

Член спеціалізованої вченої ради висловлює свою думку щодо дисертації, викреслюючи в графі бюлетеня «Результати голосування» одне з двох запропонованих визначень: «згоден» чи «не згоден» і опускає бюлетень в опечатану урну.

46. Члени лічильної комісії відкривають урну, підраховують бюлетені й складають за наслідками голосування протокол лічильної комісії за формою, затверджено спеціалізованою вченою радою.

Нероздані бюлетені залишаються в лічильній комісії з відповідною поміткою, зробленою до початку таємного голосування, про що зазначається в протоколі. Бюлетені, що не дають змоги виявити думку члена спеціалізованої вченої ради, який узяв участь у голосуванні, вважаються недійсними, про що також зазначається в протоколі лічильної комісії.

Після оформлення протоколу про результати таємного голосування лічильна комісія опечатує всі бюлетені й додає їх до свого протоколу, який затверджується відкритим голосуванням простою більшістю голосів членів спеціалізованої вченої ради, які брали участь у засіданні.

47. Здобувач наукового ступеня має право за письмовою заявою зняти дисертацію з розгляду на засіданні спеціалізованої вченої ради до початку таємного голосування та в подальшому подати її до захисту як нову працю, крім випадків, зазначених у пункті 19 цього Порядку.

У цьому разі спеціалізована вчена рада повертає здобувачеві наукового ступеня відповідно до пункту 30 цього Порядку.

48. Спеціалізована вчена рада протягом десяти робочих днів оформлює рішення щодо присудження ступеня доктора філософії (доктора наук) (додаток !) та надає його копію разом з копією протоколу лічильної комісії до вченої ради вищого навчального закладу (наукової установи) для затвердження.

Рішення спеціалізованої вченої ради, ухвалене за результатами захисту дисертації на спільному засіданні, проведеному на базі іноземного вищого навчального закладу (наукової установи), затверджується відповідно до законодавства іноземної держави.

49. Вчена рада вищого навчального закладу або наукової установи, затверджуючи рішення спеціалізованої вченої ради щодо присудження ступеня доктора філософії (доктора наук), приймає рішення про видачу (відмову у видачі) диплома доктора філософії (доктора наук).

Рішення вченої ради затверджується наказом, виданим керівником вищого навчального закладу (наукової установи).

Наказ вищого навчального закладу (наукової установи) оприлюднюється на сайті цього закладу або установи.

Рішення спеціалізованої вченої ради про присудження наукового ступеня набирає чинності з дати набрання чинності наказом вищого навчального закладу (наукової установи) про видачу диплома доктора філософії (доктора наук).

50. Спеціалізована вчена рада протягом 15 робочих днів з дати набрання чинності наказом вищого навчального закладу (наукової установи) про видачу диплома доктора філософії (доктора наук) надсилає:

адміністратору (розпоряднику) Єдиної державної електронної бази з питань освіти електронний примірник заповненої облікової картки дисертації за встановленою формою та електронний примірник дисертації;

паперовий примірник дисертації передається для зберігання до Національної бібліотеки України імені В. І. Вернадського Національної академії наук.

Електронний примірник облікової картки дисертації адміністратором (розпорядником) Єдиної державної електронної бази з питань освіти надсилається Українському інституту науково-технічної та економічної інформації.

Усі документи, що стосуються розгляду дисертації та проведення її захисту в спеціалізованій вченій раді, формуються в атестаційну справу здобувача наукового ступеня, яка зберігається в спеціалізованій вченій раді протягом десяти років.

51. У разі прийняття спеціалізованою вченою радою негативного рішення щодо присудження наукового ступеня, на підставі чого наказом вищого навчального закладу (наукової установи) здобувачеві наукового ступеня відмовлено у видачі відповідного диплома, спеціалізована вчена рада відповідно до пункту 30 цього Порядку повертає здобувачеві наукового ступеня матеріали, які в разі потреби можуть бути надіслані за місцем повторного захисту. При цьому до документів атестаційної справи здобувача наукового ступеня долучається копія висновку наукового керівника (наукового консультанта).

Дисертація, за результатами захисту якої спеціалізованою вченою радою прийнято негативне рішення, може бути подана до захисту повторно після доопрацювання не раніше ніж через рік з дня набрання чинності наказом вищого навчального закладу або наукової установи про відмову у видачі відповідного диплома.

52. Після набрання чинності рішення спеціалізованої вченої ради про присудження наукового ступеня здобувачеві видається диплом доктора філософії або доктора наук у порядку, установленому вищим навчальним закладом (науковою установою).

Здобувачеві, якому присуджено науковий ступінь доктора філософії на спільному засіданні спеціалізованої вченої ради, проведеному на базі вітчизняного чи іноземного вищого навчального закладу (наукової установи), видається два дипломи доктора філософії відповідно до законодавства держав – сторін угоди.

Відшкодування витрат на виготовлення бланків диплома доктора філософії або доктора наук здійснюється за рахунок коштів осіб, які їх отримують.

53. У разі втрати, знищення або пошкодження диплома доктора філософії або доктора наук вищий навчальний заклад (наукова установа) видає його дублікат з новим порядковим номером відповідно до раніше виданого диплома за рахунок коштів особи, яка отримує дублікат.

Для розгляду питання про видачу дубліката диплома до вищого навчального закладу (наукової установи) подаються:

особиста заява особи;

довідка органу внутрішніх справ про втрату диплома (за наявності);

копія першої сторінки паспорта;

копія втраченого, знищеного або пошкодженого диплома (за наявності).

У разі зміни особою прізвища (імені) диплом на новий не обмінюється.

Якщо втрачений, знищений або пошкоджений диплом видано ВАК, МОНмолодьспортом або МОН, то дублікат диплома видає МОН, за затвердженою ним формою, а особа подає вказані документи до МОН.

54. Визнання здобутих в іноземних вищих навчальних наукових ступенів і проведення процедури їх визнання здійснює МОН у затвердженому ним порядку за погодженням із Національним агентством.

Документом, що засвідчує визнання документа про науковий ступінь, є Свідоцтво про визнання документа про науковий ступінь, форма якого затверджує МОН.

Власники дипломів про наукові ступені, виданих органами атестації іноземних держав, набувають прав на державні гарантії, установлені законодавством для наукових працівників, з дати прийняття МОН рішення про їх визнання.

55. Контроль за діяльністю спеціалізованих вчених рад здійснює Національне агентство у порядку, затвердженому МОН за поданням Національного агентства.

Скасування рішень спеціалізованих вчених рад

56. Національне агентство скасовує рішення спеціалізованої вченої ради про присудження наукового ступеня за поданням Комітету з питань етики в разі виявлення академічного плагіату.

Виявлення академічного плагіату в захищеній дисертації є підставою для скасування рішення спеціалізованої вченої ради про присудження наукового ступеня.

Якщо дисертація, у якій виявлено академічний плагіат, була захищена в постійно діючій спеціалізованій вченій раді, то вживаються такі заходи:

науковий керівник (науковий консультант), офіційні опоненти, які надали позитивні висновки про наукову роботу, та голова відповідної спеціалізованої вченої ради позбавляються права брати участь у роботі спеціалізованих вчених рад строком на два роки;

вищий навчальний заклад (наукова установа) позбавляється акредитації відповідної постійно діючої спеціалізованої вченої ради та права створювати разові спеціалізовані вчені ради строком на один рік.

Якщо дисертація, у якій виявлено академічний плагіат, була захищена в разовій спеціалізованій вченій раді, то вживаються такі заходи:

науковий керівник, члени цієї ради та офіційні опоненти, які надали позитивні висновки про наукову роботу, позбавляються права брати участь у роботі спеціалізованих вчених рад строком на два роки;

вищий навчальний заклад (наукова установа) позбавляється права створювати разові спеціалізовані вчені ради строком на один рік.

57. Якщо під час розгляду звернень, заяв або скарг громадян встановлено порушення спеціалізованою вченою радою вимог нормативно-правових актів з питань атестації наукових кадрів, то Національне агентство вживає заходів, зокрема:

проводить позачергову перевірку діяльності спеціалізованої вченої ради;

вказує на недоліки під час розгляду дисертації та проведення її захисту;

звужує профіль акредитованої спеціалізованої вченої ради;

пропонує керівникові вищого навчального закладу або наукової установи, у якій акредитовано спеціалізовану вчену раду, подати інші кандидатури для призначення голови спеціалізованої вченої ради, його заступника або вченого секретаря;

скасовує рішення спеціалізованої вченої ради про присудження наукового ступеня;

позбавляє офіційних опонентів, керівництва та членів комісії ради з попереднього розгляду, вченого секретаря права участі в атестації наукових кадрів;

скасовує акредитацію спеціалізованої вченої ради з визначенням строку, протягом якого нове клопотання про акредитацію ради не подається.

58. Для перевірки інформації, що надійшла до Національного агентства про порушення під час розгляду та проведення захисту дисертації, Національне агентство має право:

1) залучати до розгляду в установленому порядку наукових та науково-педагогічних працівників;

2) отримувати в установленому порядку від вищих навчальних закладів, наукових установ необхідну для об'єктивного та всебічного розгляду інформацію, документи, матеріали;

3) утворювати комісії та робочі групи;

4) користуватися відповідними інформаційними базами даних державних органів;

5) надсилати дисертацію для додаткового розгляду до вищого навчального закладу або наукової установи, у якій акредитовано спеціалізовану вчену раду або в якій працюють фахівці з відповідної спеціальності.

Додатковий розгляд здійснюється в порядку, затвердженому МОН за поданням Національного агентства.

59. З урахуванням висновку додаткового розгляду Комітет з питань етики або Апеляційний комітет готує висновок і подає на засідання Національного агентства проект рішення.

Рішення Національного агентства розміщується на його сайті.

60. Копія прийнятого Національним агентством рішення разом з копією висновку відповідного комітету протягом 15 робочих днів надсилається до вищого навчального закладу (наукової установи), який скасовує своє рішення про видачу відповідного диплома та визнає виданий диплом недійсним.

61. Якщо особі, стосовно якої рішення про обґрунтованість присудження наукового ступеня переглядається, видано диплом ВАК, МОНмолодьспортом або МОН, то Національне агентство копію рішення разом з копією висновку відповідного комітету протягом 15 робочих днів надсилає до МОН.

МОН виносить на засідання атестаційної колегії питання про позбавлення наукового ступеня, скасовує своє рішення про видачу особі відповідного диплома та визнає диплом недійсним.

62. Розгляд питання про обґрунтованість присудження наукових ступенів, стосовно яких рішення прийняті понад десять років тому, органами атестації наукових кадрів не проводиться, за винятком виявлення академічного плагіату.

63. Строк розгляду Національним агентством питання про скасування рішення спеціалізованої вченої ради не повинен перевищувати шести місяців.

Будь-які пропозиції та заяви щодо додаткової оцінки дисертацій, їх розгляду і захисту розглядаються Національним агентством до прийняття рішення.

За особливих обставин, які потребують більш тривалого строку розгляду, питання щодо його продовження вирішує Національне агентство в кожному конкретному випадку, про що інформується заявник.

Розгляд апеляцій

64. На рішення спеціалізованої вченої ради щодо присудження (відмови в присудженні) наукового ступеня здобувач може подати протягом двох місяців з дня захисту дисертації апеляцію (оскарження рішення) до відповідної спеціалізованої вченої ради або Національного агентства.

65. При надходженні до спеціалізованої вченої ради апеляції голова спеціалізованої вченої ради доручає комісії із членів спеціалізованої вченої ради вивчити її аргументованість та підготувати проект висновку.

Розгляд апеляції в спеціалізованій вченій раді не повинен тривати понад місяць, причому в разі потреби проводиться позапланове засідання.

66. На засідання спеціалізованої вченої ради запрошується автор апеляції, про що він повідомляється не пізніше як за 10 днів до засідання.

У разі неявки автора апеляції з поважної причини засідання переноситься. Якщо автор апеляції не з'явився на засідання ради без поважної причини, то засідання проводиться без нього.

Присутність членів спеціалізованої вченої ради (із зазначенням їх спеціальності) обов'язково занотовується в протоколі засідання.

67. Відкриття засідання спеціалізованої вченої ради починається повідомленням її голови про правомочність засідання.

Потім голова спеціалізованої вченої ради оголошує розгляд апеляції і надає слово вченому секретареві для її зачитування. Після цього один із членів комісії доповідає про результати роботи комісії і пропонує проект висновку. Далі мають право виступати всі присутні.

68. Після закінчення дискусії спеціалізована вчена рада приймає рішення шляхом таємного голосування. Рішення вважається прийнятим, якщо за нього проголосувало не менше як три чверті присутніх на засіданні членів спеціалізованої вченої ради. Висновок приймається відкритим голосуванням простою більшістю голосів членів спеціалізованої вченої ради, які взяли участь у засіданні.

69. Якщо апеляція надійшла до спеціалізованої вченої ради до прийняття наказу вищого навчального закладу (наукової установи) про видачу диплома доктора філософії (доктора наук), то прийняття вказаного наказу призупиняється до завершення розгляду апеляції і наказ приймається на підставі рішення спеціалізованої вченої ради за результатами розгляду апеляції.

Якщо апеляція надійшла до спеціалізованої вченої ради після прийняття наказу вищого навчального закладу (наукової установи) про видачу диплома доктора філософії (доктора наук), то на підставі рішення спеціалізованої вченої ради за результатами розгляду апеляції наказ вищого навчального закладу (наукової установи) про видачу диплома доктора філософії (доктора наук) скасовується або залишається в силі.

70. На рішення Національного агентства про скасування рішення спеціалізованої вченої ради здобувач або керівник вищого навчального закладу (наукової установи) може подати апеляцію до Національного агентства не пізніше ніж через два місяці з дня його прийняття.

71. У разі надходження апеляції Національне агентство утворює із залученням фахівців з відповідної галузі знань апеляційну комісію, крім випадків, коли апеляція не містить аргументів по суті виявлених недоліків або коли апеляція надійшла пізніше від встановленого строку. Головою апеляційної комісії призначається, як правило, член Національного агентства. Члени

апеляційної комісії призначаються за пропозицією голови. Апеляційна комісія готує висновок, підписаний всіма членами комісії, для розгляду на засіданні Національного агентства.

72. Рішення Національного агентства за результатами розгляду апеляції може бути оскаржене в судовому порядку.

Повторний розгляд Національним агентством питання про обґрунтованість присудження особі наукового ступеня здійснюється за рішенням суду із залученням фахівців, які не брали участі в експертизі дисертації.

73. Визначення процедури розгляду питань, пов'язаних з атестацією наукових кадрів, що не врегульовані законодавством, покладається на Національне агентство.

Джерело: <http://mon.gov.ua/content/%D0%9D%D0%BE%D0%B2%D0%B8%D0%BD%D0%B8/2016/07/07/1-poryadok-prisudzh-stup-08.07.2016.doc>

Пропозиції щодо нового Порядку..... подавати в електронному вигляді вченому секретарю Палвашовій Ганні Ігорівні (ауд.А-218)